

selvom de ikke er Medlemmer af den internationale Arbejdsorganisation, at følge samme Regler som i Konventionen angivet. Dette Spørgsmaal blev da ogsaa paa det nævnte Møde fremdraget fra dansk Side, og der vedtoges herom følgende Resolution:

»Mødet udtaler Ønsket om, at de Stater, som ikke er repræsenterede her, særlig de, som ikke er Medlemmer af den internationale Arbejdsorganisation, bliver underrettet om foranstaaende Resolution og opfordret til at træffe de nødvendige Foranstaltninger til indenfor samme Frist at anvende de samme Regler.«

Under Hensyn til, at Dansk Arbejdsgiverforening i en Skrivelse af 22. Maj 1931, der aftrykkes som Bilag 2, havde udtalt Tvivl om Forstaaelsen af Konventionens Artikel 1, 3. Stk., og udtrykt Frygt for, at denne Bestemmelse skulde paalægge bl. a. Københavns Frihavn en omfattende Forpligtelse med Hensyn til at vægtmærke eller kontrollere Vægtangivelse paa Transitgods, anmodede man ved en Skrivelse af 9. Juli 1931 Det internationale Arbejdsbureau om en Udtalelse om Forstaaelsen af denne Bestemmelse. Af Bureauets Svar, der findes aftrykt i Oversættelse som Bilag 3, fremgaar det, at Bureauet vel mener, at der paahviler den danske Ekspeditør en Forpligtelse til at angive Vægten paa tungt Stykgods, der er ankommet her til Landet uden nogen Vægtangivelse, og som paa nyt Fragtbrev viderebefordres søværts herfra til et andet Land, men at der derimod *ikke kan paahvile den danske Ekspeditør nogen Forpligtelse til at kontrollere en allerede tilstedeværende Vægtangivelse*, ligesom han heller ikke har nogen Forpligtelse overfor Gods, der forsendes paa direkte Fragtbrev fra Afsendelsesstedet til det endelige Bestemmelsessted, selv om det passerer Københavns Frihavn eller endog midlertidig oplægges der.

Efter Indholdet af Arbejdsbureauets nævnte Svar har man ment at maatte tage Hensyn til den i Arbejdsgiverforeningens Skrivelse fremsatte Kritik af den i den danske Delegations Beretning om den 12. Arbejdskonference givne Oversættelse af Konventionens Udtryk »consigned« ved »afsendt«, idet man i den som Bilag 1 trykte Oversættelse af Konventionen, der iøvrigt svarer til den i den nævnte Beretning indeholdte Oversættelse, har ændret Udtrykket »afsendes« til det mere neutrale Udtryk »ekspederes«.

Af andre interesserede Erhvervskredse har nogle kunnet give deres Tilslutning til Konventionens Ratifikation, naar en Fler-

hed af de i Verdenshandelen aktivt deltagende Nationer tager det samme Skridt, medens andre har udtalt Betænkelighed ved Danmarks Ratifikation af Konventionen, jfr. de som Bilag 4, 5, 6 og 7 aftrykte Udtalelser af Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet, Søfartsraadet og Provinshandelskammeret.

Socialministeriet har imidlertid forhandlet om Spørgsmaalet med Ministeriet for Søfart og Fiskeri, der i den som Bilag 8 aftrykte Skrivelse har anbefalet, at Konventionen ratificeres, bl. a. under Hensyn til, at Konventionens Principper nu praktisk talt er gennemført i U. S. A. Søfartsministeriet har derefter med Hjemmel i Lov om Tilsyn med Skibe af 29. Marts 1920 med senere Ændringer under 9. Juli 1932 udstedt den som Bilag 9 aftrykte Bekendtgørelse, indeholdende de til Konventionens Gennemførelse her i Landet fornødne administrative Bestemmelser, der træder i Kraft 1. Januar 1933.

Regeringen mener herefter at burde foreslaa Konventionen ratificeret af Danmark. Det er efter Socialministeriets Mening *i Almindelighed* ønskeligt, at Danmark ved Ratifikation af de af Arbejdskonferencerne vedtagne Konventioner i videst mulig Udstrækning deltager i det internationale Samarbejde paa Sociallovgivningens Omraade. Men det er under Hensyn til den foran fremhævede Betydning af, at denne Konvention gennemføres i videst mulig Udstrækning og — saaledes som det ogsaa er fremhævet i Dansk Arbejdsgiverforeningens forannævnte Skrivelse — paa samme Tidspunkt i de forskellige Lande, af særlig Betydning, at Danmark ikke undlader at ratificere netop denne Konvention, hvorved man ikke alene vilde undlade at yde danske Havnearbejdere den ved Konventionen tilsigtede Beskyttelse, men ogsaa vilde paadrage sig Ansvar for, at den Beskyttelse, som andre Lande ønskede at give deres Havnearbejdere gennem en Ratifikation af Konventionen, blev mindre effektiv. Da der dernæst gennem Udstedelsen af Søfartsministeriets fornævnte Bekendtgørelse allerede er truffet de fornødne Foranstaltninger til, at Konventionens Bestemmelser kan opfyldes her i Landet fra 1. Januar 1933 at regne, foreligger man herved Forslag om Rigsdagens Tilslutning til, at Konventionen ratificeres snarest muligt og i hvert Fald saa betids, at den formelle Ratifikation kan foreligge inden 1. Januar 1933, jfr. den paa Mødet i Genève udtalte Henstilling.

Af Hensyn til de Ulemper, som en ikke-samtidig Iværksættelse af Konven-